LUMEA LUI DAVID

de Garstea Natan

Lui Alexei şi lui Sergiu pentru răbdarea lor.

Motto*:*

„And if he left off dreaming about you...” «Through the Looking-Glass, IV»[1]

A. El dormea. El visa.

1. Ele au ales numele David din întâmplare. Pentru aceasta, au creat un aşa-numit alfabet, din care apoi au extras aleator aşa-numitele litere. Şi au obţinut numele David.

2. El umbla prin odaie, încercând să închege prima frază din viitoarea povestire. Şi doar părea că totul este pregătit pentru a o scrie. Probabil, asta îmi este karma. Rar poţi scrie din prima încercare ceea ce ţi-ai pus.în gând. De regulă, începi să aşterni pe hârtie una, însă te pomeneşti în curând că subiectul nu te mai interesează şi că ideea ce ţi-a venit săptămâna trecută pare a fi mult mai atractivă. Iar de cele mai multe ori, nu poţi'face nimic. Ca mine acum, de exemplu.

Atâta timp am gândit-o, am îngrijit-o. Am câteva fragmente deja pregătite, am găsit şi numele eroului, un nume vechi, iudaic - Abra-ham... David se opri pentru o clipă în pragul cabinetului, ascultă zăngănitul. veselei ce răzbătea din bucătărie, apoi se întoarse la birou şi se lăsă greu în fotoliu.

3. în general, nu exista o metodologie unică de creare a universurilor. Facerea universului anterior, spre exemplu, a început de 4a inventarea matematicii acelei lumi, din care logic s-a obţinut şi restul.

IV. Ideea, totuşi, e formidabilă, gândea Dâvid, trasând mecanic pe foaia din faţă o figură întortocheată. Demult nu<âm scris nimic la fel de impresionant. De la „înfrângerea” încoac,e toate povestirile mele au fost marasmatice şi lipsite de viaţă. Aceasta va fi poate chiar mai reuşită decât „înfrângerea”. Da, ideea este formidabilă. O civilizaţie, reprezentanţii căreia nu au organe de simţ. Nici unul. Nu cunosc nimic despre propriile condiţii de existenţă. Nici unde se.află, nici cine sunt, nici măcar ce formă au. Aşa ceva nu a mai scris nimeni... Singura formă de conştientizare a existenţei lor sunt visele. Visele colective.

---

[1] *„Şi dacă el va înceta să te mai viseze....”* «Prin oglindă, IV»

5. Facerea lumii acesteia au hotărât să o înceapă de la eroul central al ei. A fost creată fiinţa care mai târziu se va numi om şi care va avea cap, corp şi patru membre. Desigur, încă nu ştiau cum. se vor numi toate acestea, dar cu timpul s-au conturat şi aceste detalii.

6. Lui David i se uscă gura. Voi să se îndrepte spre bar, însă se răzgândi, fiindcă soţia era acasă. Veni în uşa bucătăriei şi o privi- un timp pe Maria, care aşeza ultimele tacâmuri la locul lor. îl observă.

— Nu merge?

— Nu prea.

— Poate mai laşi scrisul şi ieşi puţin la plimbare?

— Acum - nu. Însă ţi-aş fi fost foarte recunoscător dacă mi-ai da să beau ceva.

Ea îi turnă suc rece din frigider, în întinse paharul aburit şi îl sărută pe obraz.

- Mulţumesc, darling.

- Bea sănătos.

Se întoarse în cabinet şi începu să bea sucul cu înghiţituri mici. Cel mai greu o să-i fie să descrie psihologia acelor fiinţe. Tolstoi scria odată: „Se poate inventa orice, cu excepţia psihologiei.” Din această cauză va trebui să scriu cât mai nebulos. în text voi alterna genul fiinţelor, o dată masculinul, o dată femininul. Mă voi descurca eu cumva.

7. în procesul lucrului a şi apărut conceptul de nume. Numele este ceva ce se atribuie la altceva (numele „nume”, de exemplu, este şi el un nume atribuit numelui). Conceptul era caracteristic doar acestei lumi, în alte universuri el devenind imposibil. Şi a apărut primul nume -David.

8. Voi încerca să trec cât mai repede peste...

În cabinet intră Maria, îmbrăcată în rochia gri şi machiată deja.

— Merg la magazin şi apoi voi trece pe la Ana. Revin peste vreo-două ore. Să nu uiţi să mănânci.

— Bine, voi încerca să nu uit.

— Atunci, am plecat, spuse ea, aruncând o privire distrată prin cameră; îi zâmbi şi ieşi.

David mai privi câteva clipe uşa. E bine că a plecat. Acum nu mă va mai sustrage nimic.

Da, deci trebuie şă trec cât mai repede de descrierea acestei civilizaţii. Vor fi suficiente doar câteva fraze. Iar în continuare, voi scrie despre eroul principal al unuia dintre visele lor. Acel erou va fi om şi se va numi Abraham.

9. Apoi, când au început să creeze în jurul lui David lumea lui, diferite denumiri au început să curgă de-a valma: neutrini-protoni-neutroni-atomi-mişcare-plasmă-gaz-lichid-solid-molecu-la-corp-astru-planeta-râu-ocean-continent-oraş-casă-oameni-animale-etc.-etc.-etc.

10. în jurul acestui Abraham fiinţele clădesc întregul nostru univers. Aici povestirea va fi plictisitoare. Va trebui să descriu lumea astfel încât eventualul cititor să înţeleagă că este anume lumea noastră, nu una asemănătoare. Să-i devină clar că anume noi suntem visul acestor fiinţe. Va urma o descriere cât mai detaliată a unui fragment din viaţa lui Abraham...

Da, desigur, Ian, citind această povestire.nu va pierde ocazia să mă numească solipsist[2]. Şi parţial va avea dreptate. Noi toţi suntem puţin solipsişti.

11. Astfel, apăru o lume nouă ce se supunea unor anumite legi fizice. în visele lor totul era condus de aceste legi, începând cu fotonii/electronii şi terminând cu mişcarea norilor de praf cosmic şi a metagalaxiilor. Conform acestor legi, undeva în jurul unei steluţe se rotea o planetă - a treia la număr. Acolo, conduşi de legi biologice şi sociale, trăiau oamenii. Pe această planetă locuia centrul universului - David.

12. Amintirea despre lan îl conduse printr-un şir lung de asociaţii lă amintirea despre ascunzătoarea de după cărţi. El se apropie de rafturi, vârî mâna după un „Petit Larousse" şi scoase de acolo un plic de plastic ce conţinea puţin praf alb.

Dacă îmi iau doza acum, cu siguranţă voi scrie povestirea. însă ceea ce voi obţine în acest caz, se va deosebi mult de planul meu iniţial. Va fi ceva foarte, foarte psihedelic... Păcat numai că nici un editor nu o va tipări. Asemenea lucrări nu-i prea interesează. Exceptând cazurile când eşti scriitor cu renume sau când unchiul tău are o casă editorială...

13. Aşa s-a întâmplat că David era ceea ce, se numea scriitor, persoană ce îşi putea revărsa scârba pe hârtie. Ele i-au inventat o întreagă viaţă din. amintiri, o soţie şi un apartament

---

[2] Solipsism - curent filozofe, adepţii căruia susţin că realitatea obiectivă nu există, iar ceea ce noi obişnuim să numim univers fiinţează doar în imaginaţia cuiva.

în care scria. Nu a trăit mult timp. Pe ele nu le interesa viaţa lui ca atare. Scopul lor consta în faptul că orice mişcare a lui să poată fi descrisă de nişte legi fizice, fiecare obiect din cabinet să posede nişte calităţi şi un nume propriu. Când David nu privea spre vreun lucru, acela nu exista. Astfel, lumea se limita doar la ceea ce percepea el. Pe ele le interesa doar perfecţiunea procesului demiurgic şi nu cea a obiectului creat.

David însă nu bănuia nimic. Şi nici nu putea, fiindcă el făcea parte din realitatea inventată de el şi concepţiile lui nu puteau depăşi această realitate.

XIV. David simţi că în spate se întâmplă ceva. El se întoarse şi reuşi şă observe biroul - dispărând. Apoi dispăru dulapul de cărţi, fotoliul, canapeaua. Pereţii s-au subţiat, lăsând să se vadă Nimicul Absolut. Podeaua de sub picioarele lui se transformă în neant, însă David nu căzu nicăieri, fiindcă dispăru gravitaţia şi nu mai avea unde să cadă.

XV. El, fiind centrul universului, dispăru ultimul, când nu mai rămăsese nimic care să dispară. în ultima clipă a vieţii, fiinţele i-au permis să înţeleagă că nu era decât un vis şi că civi lizaţia pe care voia să o descrie în povestirea sa este reală...

16. Ele au încercat să mai viseze, ceea ce echivala cu moartea lor. Altfel decât prin vis ele nu-şi mai puteau manifesta existenţa.

17. Totuşi, cu o clipă înainte de dispariţie li s-a permis să înţeleagă că nu erau decât un vis al cuiva...

B. EL ÎNCEPU SĂ SE TREZEASCĂ